

saa god Bonitet. Jeg vil henstille, at man omhyggelig ser Loven igennem og faar den rettet.

Jeg ved nok, at man siger, man kun drager dette Lovforslag frem paa ny for Folketingets Forum, fordi man vil have det Forbrydernavn, som staaer under det, bort. Maa jeg sige, at selv om en Mand er Forbryder, skal man ikke gøre Uret mod ham. De, der som den sidste ærede Taler, hvis jeg forstod ham ret, mene, at det var noget godt, vi vedtog, da vi vedtog denne Lov, gøre Uret ved at tage Albertis Navn bort. Jeg vil ikke tale om den Mand, men jeg siger, at hans Syndebræt er saa stort, at vi ikke skulle tage noget af det, han har gjort af godt, bort. Men lad det nu være, hvad det er. Jeg kan altsaa ikke sympatisere med dem, der mene, at Loven er god og saa ville berøve ham Æren for den. Jeg kan derimod godt sympatisere med dem, der mene, at Loven er daarlig, og at vi, selv om vi skulle beholde en daarlig Lov, dog skulle sørge for, at hans Navn kommer bort. Det er fremhævet, at man ogsaa skulde slette hans Navn paa Bekendtgørelserne. Det vilde ikke nytte noget, for enhver vilde spørge: Hvorfor ere de Bekendtgørelser uden Navn? Og saa vilde man faa det at vide. Men naar man vil følge den i sig selv ganske prisværdige Følelse at ønske hans Navn bort, kan det aldeles ikke ske paa den Maade, som her er paatænkt, nemlig ved at borttage de værste Smaating, de øjensynlige Fejltagelser, men lade det øvrige staa. Det er blot at stille et Skærmbret op, og det et ganske lavt og gennemsigtigt Skærmbret. Der er noget, man kalder Historien. Enhver vil sige: Hvad er det for en Lov? Og man vil svare: Det er jo Albertis Lov. Selv om De fik hans Navn slettet ud, vilde det dog blive staaende der til Stadighed. Vil man have hans Navn bort fra Loven, maa det ske paa en ganske anden Maade. Man maa foretage saa væsentlige Forandringer, at det kan siges, at det, han har tilføjet i denne Lov, er forsvundet. Og det vilde efter min Mening være en stor Gevinst, om vi tog hver Tøddel, han har indføjet, bort, for hver Tøddel strider egentlig mod den Organisme, Proceskommissionens Arbejde var.

Der er endnu noget, jeg blot lige vil berøre. Det er i Virkeligheden ikke muligt at tage Albertis Navn bort, for Loven er traadt i Kraft. Den siger nemlig, at fra 1. April d. A. faa Dommerne en Forhøjelse af deres Lønninger. Jeg har tilladt mig at forhøre derom, de have faaet Forhøjelsen. Tror man nu, det nogen Sinde virkelig vil lykkes at faa Albertis Navn bort fra den Lov? Aldrig. Der er noget, man kalder Taknemmelighed, og den eksisterer dog heldigvis undertiden. Disse Mennesker ville sige: Det var jo ham, der gennemførte den Retsreform, hvorved jeg fik de mange Penge, men saa kom der en anden Lov, det vil sige, de kludrede lidt om paa Loven oppe i Rigsdagen, men Alberti var det dog, der har lavet den Lov. Det kommer man aldrig bort fra.

Jeg husker ikke, hvilken af de Herrer det var, der sagde det meget rigtige, at man kan ikke sætte en Grænse mellem det, man retter som ikke principielt, og det, man ikke retter som principielt. Der er ikke Spor af Grænse. Begynder man først paa at rette, maa man sige: Vi rette det, vi finde daarligt eller mindre godt, for at faa noget bedre. Men Princip er det alt sammen. Naar man f. Eks. retter den Bestemmelse, at en Sagfører, der er dømt fra Sagførernavnet, skal være valgberettiget og valgbar til Sagførerraadet, sker det efter min Mening ifølge et Princip. Og jeg synes for Resten, det er et smukt Princip at tage disse Forbrydere bort derfra.

Jeg ønsker ogsaa at sige lidt om Omkostningerne. Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) har utvivlsomt Ret i, at det Tal, den højtærede Justitsminister har opgivet, og som jeg nu hørte for første Gang — 450,000 Kr. eller hvad det var — ikke er rigtigt, det kan enhver, der har ringeste Kundskab om disse Forhold, sige sig selv. Jeg har søgt at regne ud, hvad det bliver, men det er ganske umuligt. Til de Poster, det ærede Medlem omtalte, kommer der en meget stor Post, det er Betaling til Forsvarere. Der skal jo være Forsvarere i kriminelle Sager, og de faa en hel anden Virksomhed, end de have nu. Nu er Virksomheden i Forsvaret i kriminelle Sager ikke synderlig omfat-